

Δοξολογία για την Ημέρα Φιλελληνισμού στη Μητρόπολη

/ [Επικαιρότητα](#)

Χροστατούτνος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Ευρίπου κ. Χρυσοστόμου και με τη παρουσία της Προέδρου της Δημοκρατίας Κατερίνας Σακελλαροπούλου τελέστηκε σήμερα, Δευτέρα 19 Απριλίου, στον Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών η πανηγυρική Δοξολογία, στο πλαίσιο των τιμητικών εκδηλώσεων για την Ημέρα Φιλελληνισμού και Διεθνούς Αλληλεγγύης, που διοργανώθηκαν από την Περιφέρεια Αττικής.

Την κυβέρνηση εκπροσώπησε η υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων Νίκη Κεραμέως, ενώ τη Βουλή ο Αντιπρόεδρος Αθανάσιος Μπούρας, Παρέστη επίσης, ο Περιφερειάρχης Αττικής Γιώργος Πατούλης και ο Αρχηγός ΓΕΕΘΑ, Στρατηγός

Κωνσταντίνος Φλώρος.

Αμέσως μετά η Πρόεδρος της Δημοκρατίας έκανε την ακόλουθη δήλωση:

«Τιμάμε σήμερα τους φιλέλληνες, που είδαν την Ελληνική Επανάσταση ως πηγή έμπνευσης και προσδοκιών και τάχθηκαν στο πλευρό της. Τους Ευρωπαίους και Αμερικανούς που πολέμησαν κοντά στους εξεγερμένους Έλληνες, όλους εκείνους που ενίσχυσαν ηθικά και υλικά τον αγώνα του 1821 και τον διεθνοποίησαν, συμβάλλοντας στην ευνοϊκή του έκβαση. Τους μνημονεύουμε με συγκίνηση και ευγνωμοσύνη».

Ο λόρδος Μπάιρον και η καθιέρωση της Ημέρας Φιλελληνισμού

Στις 19 Απριλίου 1824 πεθαίνει στο Μεσολόγγι ένας από τους πιο ένθερμους

φιλέλληνες, ο Άγγλος ποιητής Τζορτζ Γκόρντον Μπάιρον.

Γεννημένος στο Λονδίνο από αριστοκρατική οικογένεια, έμαθε να μιλάει ελληνικά από πολύ μικρή ηλικία. Επισκέφθηκε για πρώτη φορά την Ελλάδα το 1809 και μαγεύτηκε από τη φυσική της ομορφιά και τα αρχαία. Αργότερα, σε επιστολή που έστειλε σε προσωπικό του φίλο, είπε: «Αν είμαι ποιητής το χρωστώ στον αέρα της Ελλάδας».

Από την αρχή της Επανάστασης θέλησε να συμβάλει στην ευόδωσή της. Το 1823 έγινε μέλος του «Φιλελληνικού Κομιτάτου», ενός συλλόγου από Άγγλους φιλέλληνες που είχε ως σκοπό την ουσιαστική συμπαράσταση στους εξεγερμένους Έλληνες. Αμέσως μετά έφθασε στο Αργοστόλι. Από τότε, βοηθούσε σημαντικά τον Αγώνα, χορηγώντας στους επαναστάτες όχι μόνο εφόδια που έρχονταν από το Λονδίνο, αλλά και χρήματα από την προσωπική του περιουσία.

Στις αρχές του 1824 πέρασε στο Μεσολόγγι, όπου, με δικές του δαπάνες, συνέβαλε στην οργάνωση του στρατού και στην οχύρωση της πόλης. Τον Απρίλιο του 1824, όμως, ο λόρδος Μπάιρον αρρώστησε βαριά και απεβίωσε. Ο θάνατός του άπλωσε βαρύ πένθος σε όλους τους αγωνιζόμενους Έλληνες. Η κηδεία του έγινε στο Μεσολόγγι και η σορός του μεταφέρθηκε στο Λονδίνο.

Η ημέρα του θανάτου του έχει καθιερωθεί, από το 2008, με Προεδρικό Διάταγμα, ως Ημέρα Φιλελληνισμού και Διεθνούς Αλληλεγγύης.

Η κ. Σακελλαροπούλου σε ανάρτησή της στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έγραψε για την ημέρα:

“Σαν σήμερα, πεθαίνει το 1824 στο Μεσολόγγι ο λόρδος Βύρων, το κατ’ εξοχήν εμβληματικό πρόσωπο του φιλελληνισμού, ο πιο διάσημος από τους φιλέλληνες που συνέβαλαν στη διεθνοποίηση του ελληνικού αγώνα κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1820. Ο ποιητής που ήρθε στην επαναστατημένη Ελλάδα κάνοντας πράξη τους στίχους από το επικό του ποίημα Δον Ζουάν: «Θα πολεμήσω, έστω και με λέξεις (και αν η τύχη το θελήσει/ και με πράξεις) πλάι σ’ εκείνους που με σκέψη πολεμάνε/ ενάντια στις σκέψης τους εχθρούς τους πιο αισχρούς/ που ήταν και είναι οι τύραννοι και οι συκοφάντες». Στη μνήμη του καθιερώθηκε η σημερινή ημέρα ως Ημέρα Φιλελληνισμού και Διεθνούς Αλληλεγγύης. Στη μνήμη του, και στη μνήμη όλων εκείνων που είδαν την Ελλάδα ως μια «cosa mentale», ως μια πνευματική υπόθεση, παρασημοφορήσαμε σήμερα, θέλοντας να τιμήσουμε τη διαχρονική αξία του φιλελληνισμού, τρεις διακεκριμένους Αμερικανούς αρχαιολόγους: τον δόκτορα Jack L. Davis, την δόκτορα Sharon (Shari) R. Stocker και τον δόκτορα Charles K. Williams. Το ανασκαφικό τους έργο, οι αρχαιολογικές τους μελέτες, αλλά και η σύνδεσή τους με τη σύγχρονη Ελλάδα, δίνουν το μέτρο του σύγχρονου φιλελληνισμού.

Αναφέρθηκα στη διαχρονική αξία του φιλελληνισμού, γιατί πρόκειται για ένα

φαινόμενο που δεν ανέτειλε με την έκρηξη της Ελληνικής Επανάστασης, αλλά έχει αρχαιότατες ρίζες. Εκκινεί από την αρχαία Ρώμη και τον Κικέρωνα, επεκτείνεται στην Αναγέννηση και τον Διαφωτισμό, συνδέεται με την προσπάθεια της Δύσης να ενσωματώσει στις αποσκευές της τον ελληνικό τρόπο του στοχάζεσθαι και του πράττειν όπως τον έβλεπε να ενσαρκώνεται στα αρχαία ελληνικά κείμενα και στην κλασική τέχνη, σύμβολα της πολιτικής ελευθερίας και αντανάκλασή της. Ήδη από τα πρώτα επαναστατικά σκιρτήματα των υπόδουλων Ελλήνων, οι Ευρωπαίοι λάτρεις του ελληνικού ιδεώδους βλέπουν την απελευθέρωση της Ελλάδας από τους Τούρκους ως επιβεβαίωση των αρετών του κλασικού πολιτισμού, ως κατατρόπωση της φαυλότητας και της τυραννίας. Ποιητικά εκφράζουν αυτή την αντίληψη ο Μπάιρον στα «Νησιά της Ελλάδας», ο Σέλεϊ στο «Ελλάς», ο Χέλντερλιν στον «Υπερίωνα», και ο Ουγκώ στην ποιητική του συλλογή «Les Orientales», εμπνευσμένη από τον Ελληνικό Αγώνα της ανεξαρτησίας. Μουσικά ο Ροσίνι, με την τραγωδία του «Η Πολιορκία της Κορίνθου», ο Μπερλιόζ με το έργο «Ηρωϊκή σκηνή: Η Ελληνική επανάσταση», και δεκάδες άλλοι που έγραψαν τριακόσια περίπου φιλελληνικά τραγούδια, με τίτλους όπως «Η αφύπνιση των Ελλήνων», «Ο αποχαιρετισμός του κλέφτη», «Η τελευταία μέρα του Μεσολογγίου». Και βεβαίως την εκφράζουν εικαστικά, με κορυφαίο τον Ευγένιο Ντελακρουά.

Την ίδια εποχή, στην Ευρώπη εξαπλώνονται ανατρεπτικές φιλελεύθερες ιδέες και αναπτύσσονται τα μεγάλα κοινωνικά και πολιτικά ρεύματα της νεωτερικότητας που θα κλονίσουν τα θεμέλια του παλαιού κόσμου. Μέσα σ' αυτή την πυρετική ατμόσφαιρα σχηματίζονται φιλελληνικές επιτροπές και καταφθάνουν ομάδες

ενόπλων για να πολεμήσουν στο πλευρό των εξεγερμένων Ελλήνων. Παράφοροι νέοι, φλογισμένοι από το ρομαντικό ιδεώδες της πάλης ενάντια στην τυραννία, πρόθυμοι να δώσουν τη ζωή τους στην υπεράσπιση μιας πνευματικής, ουσιαστικά, υπόθεσης. Ενός οράματος ελευθερίας και αυτοπροσδιορισμού που ζωντάνευε πατρίδες και έχτιζε νέα πρότυπα κοινωνιών.

Ο φιλελληνισμός είναι ένα φαινόμενο εξαιρετικά σύνθετο και πολυδιάστατο, επεκτάθηκε σε όλες τις κοινωνικές τάξεις, εμφάνισε αυξομειώσεις δράσης και συμμετοχής, όπως και όλα τα κινήματα που άλλαξαν τις τύχες του κόσμου. Για πρώτη, ωστόσο, φορά, άνθρωποι από όλη την Ευρώπη και την Αμερική τάσσονται αλληλέγγυοι στον αγώνα ενός ξένου λαού για την ελευθερία του. Η θυελλώδης αυθορμησία και η αγωνιστική έξαρση του φιλελληνισμού στα χρόνια του αγώνα είναι για μας πηγή συγκίνησης και ευγνωμοσύνης. Όπως, ασφαλώς, και η αγάπη για την Ελλάδα των σύγχρονων φιλελλήνων που τιμήσαμε σήμερα, η οποία αποτελεί μια έντονη, διαρκή υπενθύμιση ότι η χώρα μας ανήκει σε ένα ευρύ διεθνές πεδίο συνεχούς αλληλεπίδρασης, σε μια διαδικασία γόνιμης ανταλλαγής ιδεών, προσδοκιών και δράσης”.

